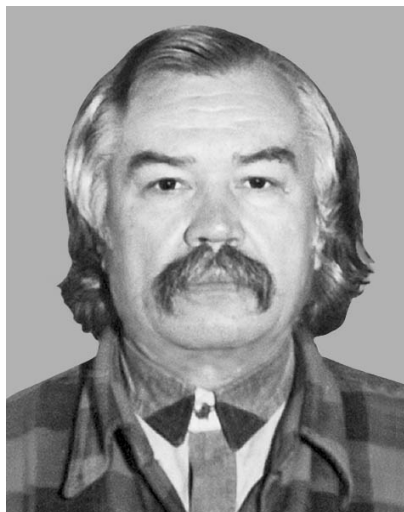




ЛОБОДА́ Володимир Вікторович (06. 07. 1943, Дніпропетровськ — 18. 12. 2023, Львів) — живописець, графік, скульптор, поет. Син [Віктора](#), чоловік [Людмили](#) Лобод. Навчався мистецтву приватно у Б. Білозірського, В. Самодриги, М. Соколова (1957–60), Київському художньому інституті (1965–68), закінчив архітектурний факультет Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту (1971). Від 1981 на творчій роботі у Львові. Учасник мистецьких виставок від кін. 1960-х рр. Персональні — у Львові (1989–90), Каневі (Черкаська обл., 1991), Любліні (Польща, 1994), Москві (2001, 2007). Еволюціонував від умовного до фігуративного живопису. Створював олійні та акварельні краєвиди, портрети, ню; гравюри в руслі постмодерністської концепції, скульптури та монументально-декоративної роботи з пісковика, вапняку, граніту, металу і дерева. Використовував основні графічні техніки (акварель, лінорит, офорт, літографія тощо). Створив вітражі «Лірика», «Комедія», «Епос», «Драма» (усі — 1974, для театр. бару), «Півтори квітки розквітло», «Шість дівочих облич», «Чотири пташки», «Шість риб» (усі — 1977, для театр. кафе), два вітражі для крамниці «Синій птах» (1976; усі — Дніпропетровськ, не збережено). Організував 1988 артистичне товариство «Степ» у Дні-

пропетровську. Про його творчість знято кілька телефільмів. Писав вірші. Проілюстрував зб. «Кобзар» Т. Шевченка, поему «Мазепа» Дж. Байрона, власну кн. гравюр і поезії «Голод — Реквієм» (усі — Львів, 2010). Деякі роботи зберігаються у Шевченківському національному заповіднику (Канів), Сумському ХМ.

Основні твори

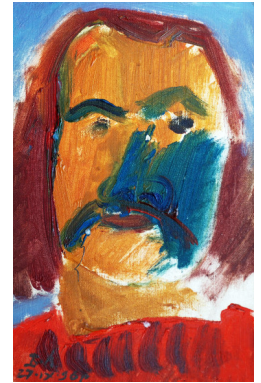
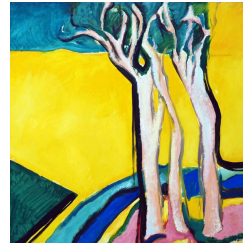
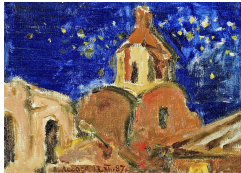
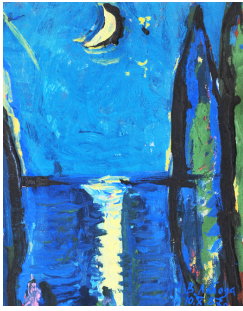
живопис — «Спрага» (1969), «Скіфська баба» (1970), «Доярка» (1971), «Тривога» (1972), «Мазепа і Марія» (1975), «Поет» (1976), «Крим. Гурзуф» (1977), «Таємна вечерея» (1981), «Діалог», «Мовчання», «Жидівський цвинтар» (усі — 1982), «Степ» (1984), «Самотня» (1985), «Руїна Воскресенської церкви» (1987), «Три осики. Поле дозріває», триптих «Спас у степах» (усі — 2008); серія «Історичні та громадські діячі (Портрет нації)» (від 1979); п'ятнадцятиділ. іконостас, присвяч. Страстям Христовим (1989, Львів. галерея мистецтв); цикл «Нарядні» (2008–10); графіка — цикли ліноритів: «Абетка» (1975), «Постаті» (1976), «Галичина» (1983), «Голод. Реквієм» (1984), «Козак Мамай», «І. Мазепа», «Моління», «Тарас Бульба», «Велика мандрівка в Україну» (усі — 1986), «Дерево життя», «Тисячоріччя хрещення Русі-України», «Гравці», «Журба, надія і краса», «Розмови, примхи, теревені», «У ріднім краї — емігрант, на батьківській землі — чужинець» (усі — 1987); лінорити — «Примхи», «Пустка», «Слово», «Шлях» (усі — 1985); скульптури — «Сонце Ярило», «Дніпро з порогами», «Мати. Пієта» (усі — 1970), «Козак Мамай», «Три грації» (обидві — 1971), «Адам і Єва» (1978), «Дерево життя» (1981), «Самотня в степу» (1998), «Поет», «Птахи» (обидві — 2006); скульптурна композиція «Небесна Сотня» (2014).

Рекомендована література

1. Климчук О. На барикадах, яких нема // Україна. 1989. № 18;
2. «І день іде, і ніч іде...»: Каталог. Канів, 1991;
3. Володимир Лобода: Каталог. Л., 2012.

[В. В. Рак](#)

Фотоілюстрації



Бібліографічний опис:

Лобода Володимир Вікторович / В. В. Рак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-56023>. — Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України [\(докладніше\)](#).